

PRZEWODNIK KWIĄTKOWY

Biblioteka Wojskowa
D. O. K. VII.
Toruń

Prenumerata
na miejscu mk.
3300, na prow.
mk. 4000. Za
odnośnienie do
domu doliczają się
500 mk.
Ogłoszenia za
wiersz nonparel.
Pierwsza strona
450 mk., druga i
trzecia 350 mk.,
czwarta 8-linowa
150 mk. Ogł.
drobne po 75 m,
za wyraz, tłust.
druk, podwójnie.
Najm. ogł. 750
mk. Dla zagran.
ceny o 200 proc.
wyższe.

Adres Redakcji i Adm. Księgarnia Powszechna, ul. Brzeska № 4. — Redakcja i Administracja otwarta od g. 10 r. do 3 i od 5 do 6 wiecz.
Redakcja rękopisów nadesłanych nie zwraca, nadsyłane bez oznaczenia honorarium uważa za bezpłatne; prosz, by pisane były po jednej stronie. Ogłoszenia przyjmow. są do g. 12
REDAKTOR PRZYJMUJE GODZIENNIE, OPRÓCZ NIEDZIELI I ŚWIĄT, OD GODZINY 2-EJ DO 3-EJ PO POŁUDNIU. — TELEFON REDAKCJI 26, № P. K. O. 61.783.

Geometra Przysięgły

Upoważniony przez Główny Urząd Ziemiński

I. Zagórski

— Włocławek, ul. Żabia Nr. 2 —

Przeprowadza szybko, terminowo wszelkie sprawy ziemskie: parcelacje, ugody serwitutowe, zamiany gruntów, pożyczki i spłaty Towarz. Kred. Ziemsk. rozdział hipoteki, podatków, sprawy majątkowe, porady.

W obronie polskości przemysłu.

II.

Wszystkie niemal poważniejsze przedsiębiorstwa przemysłowe czy handlowe tworzy się obecnie we formie towarzystwa akcyjnego. Założyciele towarzystwa akcyjnego rozbiegają między siebie akcje, tworząc towarzystwo, a później akcje te częściowo lub zupełnie sprzedają za pomocą banków i giełdy pomiędzy prywatnych ludzi, którzy akcje kupują, mając nadzieję uzyskania nietylko dywidendy odpowiedniej, ale także osiągnięcia zysku na zwiększającej się wartości akcji, czyli i na t. zw. kursie akcji.

Z natury rzeczy założycielami wielkich towarzystw akcyjnych są przeważnie banki, wielcy kapitaliści, lub fabryki starsze. Rzadko kiedy zdarza się, ażeby towarzystwa akcyjne zakładano odrazu z współudziałem licznej grupy akcjonariuszy, biorących po jednej lub kilka akcji. Oczywiście Banki zakładające towarzystwo akcyjne muszą:

a) włożyć pieniądze jako kapitał akcyjny;

b) udzielać nowemu towarzystwu kredytu;

c) pilnować, aby towarzystwo rozwijało się prawidłowo, kontrolować Zarząd, aby nie popełniał błędów, któreby mogły wywołać straty; słowem muszą czuwać nad dobrem towarzystwa akcyjnego.

Wszystkie niemal większe banki posiadają w tym celu całe rzesze znających doskonale przemysł urzędników, którzy starannie naprzód badają, czy warto tę lub ową fabrykę założyć i kontrolują jej rozwój późniejszy. Akcje zakładającego się towarzystwa przemysłowego były zatem z początku wyłącznie w posiadaniu wielkich banków i kapitalistów.

Banki jednakowoż nie mogą akcji tych w całej pełni zatrzymywać na zawsze w swoich kasach, gdyż zbyt prędko wyczerpałyby się pieniądze, którymi bank rozporządza i nie starczyłoby na zakładanie nowych towarzystw a tem mniej na udzielenie pożyczek, istniejących już dawniej towarzystwom, kupcom i prywatnym ludziom. Dlatego zawsze było dążeniem banków sprzedać część swoich akcji pomiędzy publiczność prywatną, szukającą sposobu korzystnego u mieszczenia swoich oszczędności.

Banki na zakładaniu fabryk często ponosiły straty. Na razie w okresie budowy i dokonywania pierwszych doświadczeń, kiedy się jeszcze towarów nie produkuje i nie sprzedaje, fabryka zazwyczaj dochodu nie przy-

nosi. Niekiedy wykaże się, że całe przedsiębiorstwo jest chybione i wtedy banki na niem ponoszą straty. Ale jeżeli sprawa się udała i towarzystwa zaczęły działać sprawnie, kupcy akcji łatwiej się pojawiają a wartość ich giełdowa, t. j. kurs, podnosi się i bank sprzedaje akcje z poważnym zyskiem, który mu wynagrodzi straty pierwszych czasów i do pewnego stopnia wyrówna t. zw. straty walutowe, o których będę mówił później.

Zasadą banków było zatrzymywać u siebie tyle akcji, ażeby bank i współzałożyciele mieli przewagę dostateczną w kapitale akcyjnym. Nie sprzedawano zatem akcji tyle, ażeby ktoś inny, wykupiwszy je, mógł uzyskać większość i tem samem stać się właścicielem przedsiębiorstwa i kierować niem według swojego upodobania. Tak czyniły banki w pierwszych latach istnienia zmartwychwstałej Polski. Kapitałów w Polsce nie brakło, a chociaż wiedziliśmy, że nie zdołamy wykupić np. olbrzymich przedsiębiorstw Górnego Śląska, to jednak wiedziliśmy, że będzie można stworzyć, utrzymać i rozwinąć cały szereg fabryk średnich i mniejszych, z których później wyrosną większe przedsiębiorstwa. Była dzielnica pruska pod koniec wojny i w pierwszych czasach niepodległości polskiej sama stworzyła i zapatrywała w potrzebne kapitały bardzo wielką ilość poważnych przedsiębiorstw przemysłowych polskich.

Tymczasem na pomyslniej drodze rozwoju przemysłu polskiego stanęła przeszkoda, której nie mogliśmy przewidzieć w całej grozie. Był to spadek waluty naszej. Nie dziwiliśmy się, gdy marka polska spadała poniżej marki niemieckiej, chociaż wiedziliśmy, że tak być nie powinno, gdyż zwycięskie państwo polskie, jest bogatsze i nie obciążone długami, a państwo niemieckie zwyciężone i obciążone kolosalnym brzemieniem długów na mocy traktatu pokojowego.

Rozumieliśmy, że marka nasza spadać będzie do pewnego stopnia na skutek nędzy, panującej w kraju, rządów nie bardzo szczęśliwych i przewagi lewicowego kierunku w Polsce, który nie licząc się wcale z rzeczywistością położeniem kraju, począł dążyć do wprowadzenia w Polsce rządzeń niby bardzo postępowych ale kosztownych i wywołujących za granicą wrażenie, że Polska gospodarzyć się nie umie, wydaje pieniądze pel-

nemi rękoma, chociaż sama płótno ma w kieszeni.

Nieszczęśliwy przebieg wojny z bolszewikami, błędne kroki polityczne sprawiły, że marka polska spadła w takiej mierze, jak tego nikt w świecie się nie spodziewał. Rozpoczęła się epoka pozornie wielkich zysków, fabryki dawały dywidendy wysokie, kupcy zdobywali majątki, bo kupowali towar za dobre marki, a sprzedawali go później za daleko gorsze — musieli zatem liczbowo otrzymywać ich daleko więcej, jednym słowem, Polska oszukiwała i ludziła się pozornymi zyskami, a w gruncie rzeczy ubożała. Mimo to fabryki dawały sobie jakoś radę a tak samo i banki były w nadziei, że spadek marki polskiej ustanie, i że starczy nam pieniędzy na podtrzymanie naszego przemysłu.

Druga połowa roku 1922 zadała straszny cios wszystkim tym marzeniom. Społeczeństwo polskie jeszcze nie zdaje sobie sprawy z całej doniosłości wydarzeń czerwcowych, które przewróciły odrazu moźolnie utrzymywaną przez Ministra Michałskiego równowagę marki polskiej.

Niebaczne wywołanie przesilenia i usunięcia rządu Ponikowskiego a z nim ministrów Michałskiego i Skirmunta przez ówczesnego Naczelnika Państwa, poparcie tego nieszczęśliwego kroku przez lewicową większość sejmu polskiego, do której niestety wchodziły także N.P.R. i P.S.L., sprawiły, że zagranica straciła wiarę w pokojowe usposobienie Polski i jej chęć zdrowej gospodarki — a skutkiem tego marka polska poczęła gwałtownie spadać.

W maju r. ub. płacono za dolara mniej więcej mk. 3500, dziś płaci się niemal 20.000 mk., t. zn. mniej więcej pięć razy tyle. Co to znaczy? To znaczy, że marka z czasów obecnych w porównaniu do czerwca r. ub. ma już tylko 1/5 część wartości, że obecnie milion marek ma wartość tylko 200.000 marek z czerwca. To znaczy, że 1/5 całego naszego majątku w gotówce straciliśmy jedynie przez spadek marki polskiej za granicą.

Z tych następstw gospodarczych nieogłędnej polityki lewicowej stronnictwa nasze niestety nie zdają sobie sprawy, mając na oku jedynie polityczne swoje cele i dążąc do tego, ażeby lewica zachowała swoją przewagę polityczną w Polsce, bez względu na to, jakie stąd wynikną następ-

stwa gospodarcze i bez pytania, ile każdy Polak na tej polityce w tak krótkim czasie poniesie strat.

W czerwcu r. ub. Polska miała 400 mk. miliardów gotówki, obecnie mamy gotówki przeszło 661 miliardów mk. W czerwcu za 400 miliardów mk. można było kupić około 109 milionów dolarów, a obecnie za 400 miliardów kupić można tylko około 22 milionów dolarów, t. zn. piątą część. A ponieważ wszystkie towary, maszyny, surowce różną w cenie jak marka polska spada, a przeważną część surowców dla fabryk sprowadzamy z zagranicy, przeto fabryka, mając do dyspozycji kapitał czerwcowy zakupi zań tylko 1/5 część surowca, który mogłaby była kupić w czerwcu.

W kraju zaś towar, płacony za granicą kilkakrotnie drożej, musi także wzrastać w cenie i dlatego to za zniżką marki polskiej nigdy nie dokonywał się tak raptownie, jak od czasów czerwcowych, w r. ub., przeto oczywiście nigdy też drożyzna nie rosła tak jak obecnie, a niestety obawiać się należy, że jeszcześmy nie doszli do największego stopnia grożącej nam fali drożyznianej. Okropna ta klęska spotkała nas jedynie wskutek błędnej polityki lewicowej, popartej niestety także przez Polskie Stronnictwo Ludowe i Narodową Partję Robotniczą. Nauka socjalistyczna mówi „im gorzej, tem lepiej“ — i stara się wywołaną przez siebie nędzę wyzyskać w celach agitacyjnych. Niestety politycy Narodowej Partji Robotniczej i Polskiego Stronnictwa Ludowego także nie zrozumieli, iż popierając w czerwcu r. ub. nieszczęsną przesileniową politykę b. naczelnika państwa i lewicy podkopują podstawy gospodarcze państwa polskiego i zachwianiem marki polskiej, wywołują straszliwą falę nowej drożyzny — a Polskę postawią przed ruiną gospodarczą! — Straszliwe to skutki zaślepionej polityki lewicowej — skutki, wobec których wszelkie zakazy, kary i groźby wobec paskarzy tyle znaczą, co zaklejenie papierem szpar domu, pękającego z powodu osłabienia fundamentów!

Ks. St. Adamski.

**Kupujcie 8%
pożyczkę złotą!**

Z dniem 13 stycznia r. b. otworzyliśmy przy ul. Kościuszki 6

Handel Towarów Kolonialnych i Delikatesów

Polecamy Sz. Klijehteli:

szczupaki faszzerowane, paszlety ze zwierzyny,

serki francuskie oraz towary kolonialne

w najlepszych gatunkach.

Licząc na poparcie chrześcijańskiej firmy, pozostajemy

z poważaniem

Sadowski i Błaścikiewicz.

